

TAVČARJU V SPOMIN

(ob 130-letnici rojstva)

Prelepa Poljanska dolina,
kjer Tavčarjev rojstni je kraj,
po njem si se svetu odkrila,
da svet že pozna te sedaj.

Ti slavne može si rodila,
poleg Tavčarja še druge može,
ki po njih slavo in čast si dobila,
saj res v ponos so te rodne zemlje.

Po zeleni dolini Sora se vije,
jo Tavčar v svojih povestih slavi,
kadar pa svoje valove razlije,
takrat prebivalcem ob vodi grozi.

Kras tvoje doline je tudi Visoko,
kjer v smrekovem gaju pisatelj naš spi.
v svojih povestih o časih nekdanjih
med narodom svojim še vedno živi.

Pod Blegošem zraslo je »Cvetje v jeseni«,
katero še vedno živo cveti,
v njem Jelovem brdu in Malenskem vrhu
spomin bil postavljen na pretekle je dni.

Kako v Davčo nekdanj je mladi Kalan
snubit hodil mlado dekle,
o Agati, Juriju v »Kroniki« je lepo napisan,
da nanje spomin nikdar ne zamre.

Že 130 let je letos minilo,
odkar se rodil je slavni rojak,
zato ga v spomin lepo proslavimo,
saj nanj je ponosen Poljanec vsak.

Naj slava in čast se njegova še veča,
daj nam dolina še takih ljudi.
To pesem se njemu nesmrtnemu posveča,
ki s svojimi deli na veke živi!

(Iz zbirke pesmi »Iz srca do srca«)

Julka Fortuna